

మంచిది. ఈరోజు టీచర్స్ ముందు కూర్చున్నారు. టీచర్స్ కూడా భాద్యలే. స్వపరివర్తన ద్వారా విశ్వపరివర్తన చేయాల్సిందే అని భాద్యత తీసుకున్నారు కదా! చాలా పెద్ద కాంట్రాక్ట్ తీసుకున్నారు కదా! మీరు చనిపోతే ప్రపంచం కూడా చనిపోయినట్టే, మీరు చనిపోకపోతే ప్రపంచం కూడా చనిపోనట్టే అని ప్రజలు అంటూంటారు కదా! అదేవిధంగా స్వ పరివర్తనయే విశ్వపరివర్తన. స్వ పరివర్తన లేకుండా ఏ ఆత్మ గురించి ఎంత ప్రమించినా కానీ పరివర్తన అవ్యాదు. నమయానుసారం ఈరోజుల్లో కేవలం వినటం ద్వారా మారటం లేదు, చూడడం ద్వారా మారుతున్నారు. మధువన భూమిలో ఎటువంటి ఆత్మ అయినా ఎందుకు మారిపోతుంది? వినటం అయితే సేవాకేంద్రాల్లో కూడా వింటారు కానీ ఇక్కడికి రాపటం వలన స్వయంగా చూస్తారు, చూశారు కనుక మారిపోతారు. బంధనాలలో ఉన్న కొంతమంది మాతల యొక్క భర్తలు కూడా వారిలోని పరివర్తన చూసి మారిపోతారు. జ్ఞానం చెప్పాలని ప్రయత్నిస్తే వారు వినరు కానీ చూడటం ద్వారా ఆ ప్రభావం వారిని కూడా పరివర్తన చేసేస్తుంది. అందువలనే ఈనాటి ప్రపంచ జనులు చూడాలను కుంటున్నారు అని చెప్పాను. అందువలన టీచర్స్ యొక్క విశేష కర్తవ్యం ఇదే. చేసి చూపించాలి అంటే మారి చూపించాలి. అర్థమైందా?

సదా స్వరాత్మల పట్ల పరోపకారి ఆత్మలకి, సదా సత్యమైన మనస్సుతో యజమానికి రాజీ అయ్యే ఆత్మలకి, విశాలమైన బుధ్మి మరియు సత్యమైన మనస్సు బేలప్ప ఉంచునేవారికి, సదా స్వయామి విశ్వపరివర్తనకు నిమిత్తంగా చేసేవారికి, స్వపరివర్తన చేసుకునే త్రేప్ప ఆత్మలకి, త్రేప్పనేవాధారిగా భావించి ముందుకు వెళ్ళేవారికి - నలువైపుల ఉన్న విశేషమైన పిల్లలకి భావేదాదా యొక్క ప్రియస్వతులు నమిస్తే.

తమిశ్ల, మనమ్మ, భవం మరియు జనం ద్వారా భాగ్యం 19-II-89

ఈరోజు సత్యమైన భగవంతుడు తన యొక్క సత్యమైన కుమారులను చూస్తున్నారు. బాబాని సత్యం అని అంటారు. అందువలనే బావేదాదా ద్వారా స్థాపన అయిన యుగం పేరు కూడా సత్యయగం. సత్యానికి సదా త్రేప్ప మహిమ ఉంటుంది. సత్యమైన తండ్రి ద్వారా సత్యమారాయణనిగా అయ్యేటందుకు సత్య కథను వింటున్నారు. ఇటువంటి సత్యమైన భగవంతుడు తన పిల్లలను చూస్తున్నారు - ఎంతమంది పిల్లలు సత్యమైన భగవంతుడిని రాజీ చేసుకున్నారు? సత్యమైన భగవంతునికి అన్నింటికంటే పెద్ద విశేషత - దాత, విధాత, వరదాత. రాజీ చేసుకున్న పిల్లల గుర్తు - సదా దాత వారికి రాజీ కనుక అటువంటి ఆత్మలు స్వయామి జ్ఞాన ఖజానా, శక్తుల ఖజానా, గుణాల ఖజానా ఖలా ఖజానాలన్నింటితో సంపన్చంగా అనుభవం చేసుకుంటారు. ఎప్పుడూ కూడా స్వయామి ఖాళీగా భావించరు. ఏ గుణం లేదా శక్తి లేదా జ్ఞాన యొక్క గుహ్య రహస్యం నుండి వంచితంగా ఉండరు. గుణాలలో లేదా శక్తులలో శాతం ఉండవచ్చు కానీ ఏ గుణం లేదా శక్తి లేకపోవటం అనేది ఉండదు. నమయానుసారం కొంతమంది పిల్లలు అంటారు - నాలో మిగితా శక్తులన్నీ ఉన్నాయి కానీ ఈ శక్తి లేదా గుణం లేదు అని; కానీ వీరికి లేదు అనే మాట నిషేధం. దాత యొక్క పిల్లలు అంతటి ఘనపరతులుగా ఉపాయాలేదూ

సంపన్పుంగా ఉంటారు. రెండవ మహిమ - భాగ్యవిధాత, భాగ్యవిధాత భగవంతుడు రాజీ అయిన దానికి గుర్తు - మాస్టర్ భాగ్యవిధాతలైన పిల్లల మస్తకంలో సదా భాగ్యసితార మెరుస్తా ఉంటుంది. అంటే వారి ముఖం మరియు మూర్తి ద్వారా సదా ఆత్మిక మెరువు కనిపిస్తుంది. వారి మూర్తి ద్వారా సదా రాజీగా ఉండే కవళికలు కనిపిస్తాయి. ముఖం సదా ఆత్మియంగా అనుభవం అవుతుంది - దీనినే మస్తకంపై మరిసే భాగ్యసితార అని అంటారు. ప్రతి విషయంలో తనవు, మనస్సు, ధనం మరియు జనం నాలుగు రూపాలుగా తమ భాగ్యాన్ని అనుభవం చేసుకుంటారు. ఏ ఒక్క భాగ్యం యొక్క ప్రాప్తి లోటుగా కనిపించదు. నా భాగ్యంలో మూడు విషయాలు బావున్నాయి కానీ ఒకటి మాత్రం లోటుగా ఉంది అనే విషయం ఉండదు.

తనవు ద్వారా భాగ్యం - తనవు యొక్క భాతా అప్పుడప్పుడు ప్రాప్తి లేదా పురుషార్థ మార్గంలో విఫ్పుం అనేది అనుభవం అవుదు. తనవు ఎప్పుడూ కూడా సేవ నుండి వంచితం అవునివ్వదు. కర్మభోగం యొక్క సమయంలో కూడా ఇటువంటి భాగ్యవాన్ ఆత్మ ఏదొక రకమైన సేవకి నిమిత్తమవుతారు. కర్మభోగాన్ని పూర్తి చేసుకుంటారు కానీ కర్మభోగానికి వశమై అరవరు. అరవటం అంటే కర్మభోగాన్ని మాటిమాటికి వర్ణన చేయటం లేదా మాటిమాటికి కర్మభోగం వైపే బుద్ధి మరియు సమయాన్ని ఉపయోగించటం. చిన్న విషయాన్ని పెద్దగా విస్తారం చేయటాన్ని అరవటం అని అంటారు. పెద్ద విషయాన్ని కూడా జ్ఞానం యొక్క సారం ద్వారా సమాప్తి చేసుకోవటాన్ని కర్మభోగాన్ని పూర్తి చేసుకోవటం అంటారు. యోగి జీవితం కొరకు చిన్న కర్మభోగం అయినా, పెద్ద కర్మభోగం అయినా కానీ దానిని వర్ణన చేయకండి, ఈ విషయాన్ని సదా స్మృతిలో ఉంచుకోండి. కర్మభోగం యొక్క కథను విస్తారం చేయకండి, ఎందుకంటే వర్ణన చేయటంలో సమయం మరియు శక్తి అటువైపే ఉపయోగిస్తారు కనుక ఆరోగ్యాభిమానిగా అయిపోతారు కానీ ఆత్మాభిమానిగా ఉండదు. ఈ ఆరోగ్యాభిమానమే ఆత్మిక శక్తిని నెమ్ముడినెమ్ముదిగా బలహీనం చేసేస్తుంది. అందువలన ఎప్పుడూ కూడా ఎక్కువగా వర్ణన చేయకండి. యోగి జీవితం అంటే కర్మభోగాన్ని కర్మయోగంలోకి పరివర్తనచేసుకోవటం. తనవు యొక్క భాగ్యానికి గుర్తులివి మనస్సు యొక్క భాగ్యం - మనస్సు సదా హర్షితంగా ఉంటుంది ఎందుకంటే భాగ్యం ప్రాప్తించిన దానికి గుర్తు - హర్షితంగా ఉండటం, సంపన్పుంగా ఉన్నవారు సదా మనస్సుతో నవ్వుతూ ఉంటారు. మనస్సు యొక్క భాగ్యవంతులు సదా కోరిక అంటే ఏమిటో తెలియని స్థితిలో ఉంటారు. భాగ్యవిధాత రాజీ అయిన కారణంగా, సర్వ ప్రాపులతో సంపన్పుంగా అనుభవం చేసుకుంటారు కనుక మనస్సు యొక్క తగుల్చాటు లేదా లొంగుబాటు వ్యక్తి లేదా వస్తువుపై ఉండదు. దీనినే సార రూపంలో మన్మణాభవ! అని అంటారు. మనస్సుని బాబా వైపు జోడించటంలో ప్రమ అనివించదు. మనస్సు సహజంగానే బాబా ప్రేమ ప్రవంచంలో ఉంటుంది. ఒక్క బాబా తప్ప మరెవ్వరూ లేరు ఈ అనుభూతినే మనస్సు యొక్క భాగ్యం అని అంటారు. ధనం యొక్క భాగ్యం - జ్ఞాన ధనం సరే కానీ స్మృతి ధనానికి కూడా విలువ ఉంది. ధనం యొక్క భాగ్యం అంటే బ్రాహ్మణ జీవితంలో లక్ష్మాధికారి లేదా కోటీశ్వరులు అవ్యటం కాదు. ధనం యొక్క భాగ్యానికి గుర్తు - సంగమయుగంలో బ్రాహ్మణాత్మలైన మీరు తినటానికి, త్రాగుడానికి మరియు విక్రాంతిగా ఉండటానికి చాలినంత ధనం ఉంటే చాలు. దీనితో పాటు సేవ చేయటానికి కూడా ధనం కావాలి. సేవ కోసం ధనం విషయంలో కూడా ఎప్పుడూ లోటు రాదు, పెనుగులాడనవసరం లేదూ. సేవ పమయునికి పల్చుస్తా, పక్కాస్తి సుఱడి

అయినా భాగ్యవిధాత బాబా ఆ సమయానికి ఎవరొకరిని నిమిత్తం చేసేస్తారు. ధనం యొక్క భాగ్యవంతులు ఎప్పుడూ కూడా పేరు ప్రతిష్టల కోసం సేవ చేయరు. పేరు ప్రతిష్టల కోరిక ఉంటే అటువంటి సమయంలో భాగ్యవిధాత సహాయాగం ఇవ్వలేదు. అవసరం మరియు కోరికకు రూతికి పగలుకి ఉన్నంత తేడా ఉంది. నత్యమైన మనస్సు ఉంటే నిజంగా అవసరం అయితే ఏ సేవాకార్యంలో అయినా ఆ కార్యం సఫలం అవుతుంది, అంతే కాదు భండారీ మరింత నిండుగా అయిపోతుంది, ఆ కార్యం పూర్తి అవ్యాటమే కాకుండా ఇంకా మిగులుతుంది. అందువలనే శివుని భండారా మరియు భండారీ సదా సంపన్సుం అని మహిమ చేస్తారు. నత్యమైన మనస్సు గల వారికి నత్యమైన యజమాని రాజీ అయిన దానికి గుర్తు - భండారా మరియు భండారీ కూడా నిండుగా ఉంటాయి. ధనం యొక్క భాగ్యానికి గుర్తు ఇదే. విస్తారం అయితే చాలా ఉంది కానీ సారం చేపున్నాను. జనం ద్వారా భాగ్యం - జనం అంటే బ్రాహ్మణ పరివారం లేదా లౌకిక పరివారం. లౌకిక సంబంధంలోకి వచ్చే ఆత్మలు లేదా అలౌకిక సంబంధంలోకి వచ్చే ఆత్మలు. జనం ద్వారా భాగ్యవంతులైన వారి మొదటి గుర్తు - జనం ద్వారా సదా స్నేహం మరియు సహాయాగం ప్రాప్తిస్తూ ఉంటుంది. తక్కువలో తక్కువ 95% ఆత్మల ద్వారా ప్రాప్తి యొక్క అనుభవం తప్పక అవుతుంది. ఇంతకు ముందు కూడా చెప్పాను - 5% ఆత్మల ద్వారా కర్మలభాతా పూర్తి అవుతుంది. అందువలన వారి ద్వారా ఒకొక్కసారి స్నేహం లభిస్తుంది, ఒకొక్కసారి పరీక్ష జరుగుతుంది. కానీ 5% కంటే మించకూడదు. ఇటువంటి ఆత్మల ద్వారా కూడా నెమ్మిదినెమ్మిదిగా శుభ భావన, శుభ కామన ద్వారా భాతాను పూర్తి చేసుకుంటూ ఉండండి. భాతా పూర్తి అయిపోతే భాతాపుస్తకం కూడా పూర్తయిపోతుంది. అప్పుడు ఒక ఏ భాతా ఉండనే ఉండదు. కనుక జనం ద్వారా భాగ్యవాన్ ఆత్మకి గుర్తు - జనం ద్వారా మిగిలిపోయిన లెక్కలభాతాను సహజంగా పూర్తి చేసుకోవటం మరియు 95% ఆత్మల ద్వారా సదా స్నేహం మరియు సహాయాగాన్ని అనుభవం చేసుకోవటం. జనం ద్వారా భాగ్యం పొందే ఆత్మ జనుల సంబంధ సంపర్కాలల్లోకి వస్తూ సదా ప్రసన్నంగా ఉంటుంది. ప్రశ్నచిత్తగా ఉండరు, ప్రసన్నచిత్తగా ఉంటారు. ఇలా ఎందుకు చేస్తారు లేదా ఎందుకు అంటారు, ఈ విషయంలా ఇలా కాదు అలా ఉండాలి... చిత్తంలో ఇలాంటి ప్రశ్నలు ఉత్పన్నం అయ్యేవారినే ప్రశ్నచిత్త అని అంటారు. ప్రశ్నచిత్తలు ఎప్పుడూ కూడా ప్రసన్నంగా ఉండలేదు. వారి చిత్తంలో సదా ఎందుకు? అనే ప్రశ్నల వరున ఉంటుంది, ఆ వరునని సమాప్తి చేసుకోవటంలోనే సమయం గడిచిపోతుంది. ఈ వరున ఎలా ఉంటుందంటే మీరు దానిని వదలాలని అనుకున్నా కానీ వదలలేదు, సమయం ఉపయోగించవలనే ఉంటుంది. ఎందుకంటే ఈ వరునని రచించిన రచయిత మీరు. రచన రచిస్తే పాలన కూడా చేయవలసి ఉంటుంది కదా, పాలన నుండి తప్పించుకోలేదు. ఎంత బలహీనులు అయిపోయా కానీ సమయం మరియు శక్తిని వాటి కోసం వినియోగించవలని ఉంటుంది. అందువలన ఈ వ్యద్ద రచనను అదుపు చేయండి. ఏటి పుట్టుకను నియంత్రించండి. అర్థమైందా? ద్వైర్యం ఉండా? పిల్లలు గురించి ప్రజలు అంటూంటారు - ఈశ్వరుడు ఇస్తున్నాడు, దీనిలో మా పొరపాటు ఏమీ లేదు. అదేవిధంగా బ్రాహ్మణాత్మలు ఇది ద్రామాలో నిర్ణయించబడి ఉంది అని అంటున్నారు. కానీ ద్రామా యొక్క మాస్టర్ రచయితలు, మాస్టర్ జ్ఞాన సాగరులై ప్రతి కర్మను క్రేషణగా చేసుకుంటూ ఉండండి. మంచిది. టీచర్స్ విన్నారా! నత్యమైన భగవంతచూ మీటు ఏర్పతేచో తయ్యార్చిత రహస్యాన్ని

విన్నారు కదా! రహస్యం వినటం ద్వారా టీచర్స్ అందరు రహస్యముక్తంగా అయ్యారా లేక ఈ భాగ్యం నాలో లోపంగా ఉంది అని భావిస్తున్నారా? అప్పుడప్పుడు ధనం యొక్క పెనుగులాటలో, అప్పుడప్పుడు జనం యొక్క పెనుగులాటలో... ఇటువంటి జీవితాన్ని అనుభవం చేసుకోవటం లేదు కదా! అందరి కోసం మరియు విశేషంగా టీచర్స్ కోసం ఒక సూక్తి చెప్పాను కదా - ప్రతి విషయంలో బాబా యొక్క శ్రీమతానుసారం చిత్తం, చిత్తం అని అంటూ ఉండండి. పిల్లలు చిత్తం! అని అన్నారంబే బాబా పిల్లల ముందు ప్రత్యక్షం అవ్యాటం. భగవంతుడు హోజురైపోతే ఏ విషయంలోనూ లోటు ఉండదు, సదా సంపన్మం అయిపోతారు. దాత మరియు భాగ్యవిధాత రెండు ప్రాప్తుల యొక్క భాగ్య సితార మస్తకంలో మెరుస్తా ఉంటుంది. టీచర్స్కి అయితే ద్రామానుసారం చాలా భాగ్యం లభించింది. రోజుంతా బాబా మరియు సేవ తప్ప మరే పని ఉంది! వ్యాపారమే ఇది. ప్రవృత్తిలో ఉన్నవారికి అయితే ఎంతగా సంభాషించుకోవలసి ఉంటుంది! మీకు అయితే ఒకటే పని, అనేక విషయాల నుండి స్వతంత్ర పక్కలు. మీ భాగ్యాన్ని అర్థం చేసుకుంటున్నారా? బంగారు పంజరాలు లేదా వజ్జ పంజరాలు ఏవీ తయారు చేసుకోవటం లేదు కదా? తయారుచేసుకునేడి మీరే చిక్కుకునేడి మీరే. బాబా అయితే స్వతంత్ర పక్కగా తయారుచేశారు. చాలా - చాలా - చాలా అద్యాపంతులు. అర్థమైందా? ప్రతి ఒక్కరికి భాగ్యం యొక్క విశేషత తప్పక లభించింది. ప్రవృత్తి మార్గం వారి విశేషత వారిది, టీచర్స్ విశేషత టీచర్స్ది, గీతాపారశాలల వారి విశేషత వారిది ఇలా మీ మీ భిన్న భిన్న విశేషతలతో అందరూ విశేషాత్మలే. కానీ సేవకేంద్రంలో ఉండే నిమిత్త టీచర్స్కి చాలా మంచి అవకాశం. మంచిది.

సదా సర్వరకాల భాగ్యాన్ని అనుభవం చేసుకునే అనుభవి ఆత్మలకు, సదా ప్రతి అడుగులో చిత్తం అనే వారికి, బాబా సహాయానికి అధికారులైన క్రేష్ణత్వములకు, సదా ప్రశ్నచిత్తకి బదులు ప్రసన్నచిత్తగా ఉండేవారికి, ప్రశంసాయోగ్యులైన యోగి ఆత్మలకు బాప్యదాదా యొక్క ప్రియస్సుతులు మరియు నమస్తే.

వరదాతను రాజీ చేసుకునే సహాజ విధి ..... 23 -II-89

ఈరోజు వరదాత తర్వాత తన వరదాని పిల్లలను చూసి నంతోషిస్తున్నారు. వరదాత యొక్క పిల్లలు అందరూ వరదానులే కానీ నెంబర్వారీ. వరదాత పిల్లలందరి జోలిను వరదానాలతో నింపి ఇస్తున్నారు. అయినా కానీ నెంబర్ ఎందుకు? వరదాత ఇవ్వటంలో నెంబర్వారీగా ఇవ్వటం లేదు; ఎందుకంటే వరదాత ద్వారా తరగని వరదానాలు ఉన్నాయి. ఎవరు ఎంత తీసుకోవాలనుకుంటే అంత తీసుకోవచ్చు. ఖజానా అంతా తెరిచే ఉంది. ఇలా తెరిచి ఉన్న ఖజానా నుండి కొంతమంది పిల్లలు సర్వవరదానాలతో సంపన్మం ఆవుతున్నారు, కొంతమంది శక్తినునునరించి సంపన్మంగా ఆవుతున్నారు. వరదానాలను నింపేటందుకు అన్నింటికంటే భోంగా రూపం వరదాతదే. ఇంతకు ముందు కూడా చెప్పాను - దాత, భాగ్యవిధాత మరియు వరదాత. ఈ మూడు రూపాలలో వరదాతరూపాన్ని భోంగానాథుని రూపం అంటారు. ఎందుకంటే వరదాత చాలా త్వరగా రాజీ అయిపోతారు. కేవలం రాజీ చేసుకునే విధిని తెలుస్తుపులబేసి సిద్ధిత్వాత్మిజోలుసు